

ВІСТИ ЗІ СТАРОГО КРАЮ.

Австрія проти еміграції до Канади.

Внаслідок масової еміграції австрійських горожан до Сполучених Держав та Канади, яка в останнім часі прийняла застрашуючі форми, правительство австрійське видало новий проект еміграційного закону, після якого еміграція буде майже цілком припинена. Рівночасно правительство хоче зложити державне еміграційне бюро, на утриманні якого буде положена така на кожного емігранта, менше-більше по 10 корон на голову.

Під час дебати на сею справу, звернено увагу на се, що найбільше небезпечною для держави австрійської еміграція до Канади, відки емігранти збо не вертають цілком, або повертає дуже малий процент. Більше користною для Австрії представляється еміграція до Сполуч. Держав, де згадані емігранти нестарають ся о праві горожанства та не учать ся тамошньої мови, а противно заробивши троха гроша, повертають назад до дому.

Після закінчення правительства замкнено у Відні бюро корабельної лінії Ураніум, а менеджера сею бюро та чотирох клерків арештовано. Богато корабельних агентів в Гальчві і на Угорщині порозбігались на всі сторони болель арештовани. — В парламеіт віднеслись, який саме тепер зійшов ся на наради, багато послів внесло інтерв'єляцію в справі компанії Канадіан Пасифік, жадаючи укарания безсовістних агентів сеї а також і агентів прочих компаній, які занимали ся еміграцією.

О Антін Пегрушевич кустос митрополітої канітули у Львові, член основатель „Ради Руської Головної“ з 1848 року, історик і фільолог, член наукових академії в Кракові, Петербурзі і Букарешті, почетний доктор історії імператорського університету в Києві, член різних наукових товариств, в Києві, Москві, Празі, Одесі і др., член д. к. археологічної консерваторії у Відні і многих руськофільських товариств в краю, — помер недавно у Львові, в 93 році життя.

Про відносини в учительській семінарії у Львові.

які зазначували після процесу Ілії Джигала ось що пише „Гр. Голос“:

У львівській учительській семінарії зазначували по процесі Ілії Джигала знова невинності відносини. З інтернату (бурси) ім. Пірамовича проганяють Українців. Чи не німця се завідає (не підхідні для Польків) з процесу, як так скоро по його закінченню проганяють просто без причини кандидата Мокрого, відомого із зівань в процесі? — В Австрії тільки злочинців

і тільки на заряжене суду можна віддати під догляд поліції. А щож сказати про ті просто неімовірні відносини, що кандидати Українці так в самих семінаріях, як спеціально в інтернати почувають, що находять ся під вічним шпідльєвським дозором своїх товаришів. Чи не се систематичне ділане на те, щоби можна відтак дістати ще якого „мученика“ і мати змогу кричати про злочин, але правоване і т. д. нашої молодіжкі? — Сею справою повинні би заняти ся українські члени Ради шкільної краю, неки не запізно. — А наша суспільність має тут ще один доказ, що визволене української молодіжкі із польських шкіль — се невідключна потреба найближшого часу.

Морд і рабунок в Кракові.

В вівторок тамтого тижня забили в Кракові злодій управителя квігарні Гебетнера і Спільки. Управитель, 54-літній Фердинанд Сьбішовський замикав що дня вечером рахунки, а ся робота тревала нераз до пізної ночі. Коли у вівторок він дойшов до дому, пішла по него його жінка до склепу і тут побачила вже лиш трупа свого чоловіка в калужі крові. Сейчас заалармувала поліцію і вона взяла ся до пошукування за злочинцями. Переслухано цілий персонал, спроваджено з Морави поліційного пса, який мав відкрити слід убійників. Вкінці викрив поліція злочинців, є ними 19-літній монтер Ян Лижвінський, муляр Іанкевич і два емігранти з польського королівства Болеслав Краєвський і Ян Кобжинський. Винувники признали ся до злочину. Плягували вони його від довшого часу. У вівторок слідили свок жертву по дорозі, як йшов з магазину до склепу. Коли Сьбішовський прийшов до склепу, пішов за ним Кобжинський, вдарив його залізним колом по голові, відтак добив рукоятію револьвера записблюванни уста онучкою Лижвінського і завивши голову шматом. Лижвінський забрав тимчасом гроші, яких було близько 5 тисяч корон. Два останні співільники стояли на варті. — Всіх злочинців арештували.

В справі нападу на поятя під Сиховом, в Галичині, арештовано якогось Н. Осейського, який, після всякої правдоподібности мав брати уділ в згаданім нападі. Поліція ствердила, що Осейський має на грудях рану від пострілу, причини якої не хоче вияснити. Ся обставина наводить поліцію на думку, що Осейський зостав поцілений кулею підчас стрілянини, яка вивязалась в часі згаданого нападу. Осейський відмовляе всяких пояснень і на запити поліції умертовдав.

Київська поліція застрілила страшного розбішаку.

Київську тайну поліцію повідомлено недавно, що в домі Аксененкова, при улиці Заборьській укритася знаний в цілій околиці розбішаку Неможко разом з своїми товаришами. Зуряду поліційного вислано на місце, до згаданого дому відділ поліції, яка звела формальну борбу з розбішаками.

Коли поліція приблизилася до дому, в котрім перебував Неможко, укриті розбішаки попитали єї градом куль з револьверів. Поліція почала стріляти і собі і по підгодичній срільянині привезовилася розбішаком до утечі. Агенти поліції, гонячи за утікаючими, смертельно ранили двох розбішака, між ними самого провідника банди, Неможка а прочим удало ся втекти.

У постріленого неможка знайдено 222 рублі і багато дороговцінностей, які походили з крадіяній по різних склепах в Києві. Поліція арештувала також Аксененкова і одну його дочку, як підозрілих о змову з розбішаками.

Викрите складу оружя.

В Києві викрито великий склад оружя, яке вислано до Москви і Ярославу. Оружжя се транспортовано вже від довшого часу з дуже великою обережністю. — Поліція догадує ся, що се оружжя принадлежить до тей революційної організації, яка підготувалася до учинення нової революції, в Росії. — Арештовано багато осіб, від яких поліція вспіла довідатись, що в цілу справу є вмішані визначні військові урядники в Києві.

Нема невинних.

Міжнародна слідча комісія в справі надужить та звірств, яких доущали ся жовніри підчас останньої балканської війни, покінчила вже свої дождження і в своїм raporті говорить, що невинних нема, бо жовніри всіх воюючих держав доущали ся кровавих надужить. Як Болгари, так Греки, Серби, Чорногорці і Турки злучали ся над населенем або полоненими во рожами військами. Відною від цих закидів є тільки одна Румунія. Крики оже, які поивляли ся в часописях що се або ті злучають ся над населенем або полоненими жовірами, мали на цілі звертати в ся або другу сторону загальну опінію та симпатію, або прямо, щоби відвертати увагу від себе, закриваючи тим самим свої блуди, свої надужитя.

Увага!

Звртаємо увагу всім інтересованим, щоби всі листи та посилки до нашої часописи адресували так:

CANADA
261 Fort Str. Winnipeg Man.

ВСЯЧИНА.

Болгарські приповідки.

Народні приповідки, які відповідають свої погоди і сул про жите людей, найкраще маюють душу даного народа.

Болгарські народні приповідки є овияні якимсь попуризм аболізація у зречженем до жита і людин; видко, що такі зміли, серед яких Болгарам приходило ся жити через довгі літа під турецькою кормигою, відбили своє пятно в душі болгарського народа.

От кілька народних приповідок:

Жите чоловіка се довга, темна ніч. Два щасліві рідко хто переживає.

Заподіяне зл. приятелі протять: забути про нього — можуть тільки родичі.

Лутше є, коли дитина плаче, ніж матір.

Кривий висміває, чоловік, який цілком не має ніг.

Власний біль нас більше обходить, ніж чуже щасте.

Кожда жінка потребує грох чоловіків: богатого, який би про неї дбав; гарного, щоби її любив; сильного, який би її побивав.

Скоро тільки полотно готове, про варетят вже по дбає ся.

Навіть з кривого комна виходить лим просто в горло.

Коли чоловікови судило ся раз жита, знайде ся завідли від него лік, щоби його удержати при житю.

Слідуєча приповідка ривно ілюструє попуризм душевний настрій болгарського народа та його згділиве відношене до жита.

„Бог присудив чоловікови 90 літ жита. В перших тридцяти роках жите він як чоловік; свобідно та весело. Від тридцяти до п'ятдесятого жите він як віл: з ярмом на шії, та з лицем орошеним потом мушить дбати про жінку та діти. Як вже дійшов до п'ятдесятки і бачить, що нічого більше не прибрдає сторожить свого майна як нес та вічно з своїм найблишим окруженем попадає в спори з причини макетку. Від сімдесятого до дев'яностого року жите як малпа: стає ся предметом легковажної наруги стоноти можуть жити

Статистика населення Європи.

Після послідного обчисленя, вивосить населене Європи 433.000.000 мешканців. Після поодиноких країв представляєть ся се число ось так: Европейська Росія 117 мільонів, Німеччина 64 міль., Австро-Угорщина 51 міль., Англія 45 міль., Франція 39 міль., Італія 34 міль., Еспанія 19 міль., Бельгія та Румунія по 7 міль., європейська Туреччина 6 міль., Голандія, Португалія та Швеція по 5 міль., Болгарія 4 міль., Сербія, Данія, Греція та Норвегія по 2 міль. Число населеня є найбільше в Європі, бо коли на 1 квадратний кілометр припадає в Азії 5 осіб, в Америці та Африці 4 особи, а в Австралії лиш одна особа, то в Європі на тій самій просторони проживає 11 осіб. З поодиноких європейських країв на першій місці під зглядом числа населеня стоить Бельгія з 286 мешканцями на квадратний кілометр, відтак слідує Голандія 177 осіб, Англія 146, Італія 120, Німеччина 112, Швайцарія 81, Австро-Угорщина 76, Фривія 74, Росія 23 а Норвегія 8 осіб. Що до числа уродин, на першій місці стоить Росія що має 44 уродин в році на кожан 100 мешканців. Опісля Угорщина 35, Італія 32, Австрія 32, Німеччина 29, Голандія 28, Данія 27, Норвегія 26, Швайцарія 25, Швеція і Англія 24, Бельгія 23, Ірландія 23, а наконець франція 19-літній на 100 мешканців.

Границі жита. Цікаво, як заховають ся жлючі сотворія і рослини в часі тепла або зима. Взагалі границі жита в напрямі тепла є досить обмежені, бо доходить до 40 або 45 степенів Цельсія, підчас коли теоретично все жите кінчить ся доперва при 173 степенях зима. Находять ся снімаки і деякі роди гусениць, живучі в жерелах що видержують 50, 70 а навіть 81 степенів зима, одначе се нечисленні видки. Один ученый доказав, що риби знесуть і 15 степенів зима, жаби 28 степенів, а комахи можуть жити

вкийсь час при 50 степенях зима, а деякі снімаки навіть при 120 степенях. Ще більше зимо знесуть ріжні бактерії і так: бакциль дифтерії видержить 50 степенів зима, а бакциль туберкула (сухит) гине доперва при 160 степенях. Є деякі ести, щожитуть ще при 220 і 252 степенях зима. Також насіяя рослин є дуже видержали на зимо, але треба згадати, що вони мають мало в собі води.

ПЕРЕЧИТАЙТЕ УВАЖНО

У Львові виходить нова українська газета, з численними образками, н. н.:

„Добра Новина“ народна часопись, посвячена ширенню просвітної науки та суспільним і господарським справам ДОБРА НОВИНА“ призначена для широкних народних мас. Подає в найприступнійшій формі статі просвітні, популярно-наукові, суспільні і господарські, вєтки з біжучого політичного жита, важийні події з цілого світа, письма з краю і Америки, поради і поучення, образки, повістки, оповідання, вірші, сьміховники, загадки і т. н. ДОБРА НОВИНА“ виходить покшо що два тижні, а опісля буде виходити кожного тижня. „ДОБРА НОВИНА“ коштує на цілий рік: в Америці і в Канаді 1 долар і 50 центів. Кождий передплатник „ДОБРОЇ НОВИНИ“ достає крім газети 4 книжки на рік (в тім календар). „ДОБРУ НОВИНИ“ повинні замовити собі всі товариства, кожда читальня і кожани, хто тільки має читати. Число на оказ посилають ся кождому даром, хто прише свою докладку та виразу адресу. Гроші і письма для „ДОБ. НОВИНИ“ посилайте на таку адресу:

„Добра Новина“, у Львові, уллица Скпийського ч. 83 (Lemberg, Austria.)

П. И. АЛЕХНО.
Русько-Польський заклад фотографійний, позовий і погребовий. — Автомобілі для винайму, карити на весіля по \$3.00. Заходять в потребях до мене на адресу
376 Selkirk ave.
Телефон: St. John 1794.
Winnipeg, Man.

КУПУЙТЕ ШЕРИ

в Руській Видавничій Спілці

яка видає

руську тижневу часопись „КАНАДУ“

Інкорпорований капітал Руської Видавничої Спілки вносить \$20.000.

Шери пролають ся по \$1.00 (одному доларови) один.

Кожий Русин повинен купити собі шер в нашій Спілці і стати членом нашого видавництва та інтересуватись його розвитком.

По всякій інформації пишіть на адрес:

„CANADA“

261 Fort Str. Winnipeg, Man.

Ширіть і передплатуйте часопись „КАНАДУ“

Передплата вносить тільки \$1.00 на рік.